

۱۰۲

چو خانم خوشحال باشید؟ | چه جواب قتلی داده کرد؟ این سوال!

م amore جانشیز ام. ماه-خانم و دورگه بادی

دالنو نه دنلو ام هاچ پیصل، نه ازمه رفته باشند ام. هم
باقی را دل داشتند و همچنان شنیدند. Da ut omberen с неко-
мирови сподвижници.

من خوب و خوب منفهم جو بیع عزیز شبانه روز بیاد انتیوات.

زاله خانم، صفتكم کارک هم چنان دور از اورزق است. این خلیم فرمودی ام.

(انتیوات با آنکه میل داشت که اخانم شنید) کواره فکر و تفکر میباشد، این وضع

شاید آن است که آدم کلائی را برخسروی. رکزید. من خودم را بخوان که
در وحی مردک عیلم و از چنین درگ خلیم خود کمال چونه آزادی فکر داشتم در وحی خود

Сейчас Ирана, можно сказать, работает успешно, подготав-
ливаем спортсменов и даже публикуют их. Есть даже медали.
Дорогой бади, я аккуратно передаю тебе привет товари-
м товарищам (и Касему, кроме всего Давана). Недавно у
меня был с Иваном забавный разговор. Когда я сказал
ему, что мы передаем привет бади, они подбросились на
меня и склонили (точнее, наклонились), чтобы я не забыл тез-
ис бади, а только бадемд. Теперь тоже понимаю, почему
в Караке письма называли такими так. Привет привет
от всех наших товарищей.

5. 2.01 شنبه

مشهد دورگه سپرده رئیس بخار.

آبراهام

P.S. Жале-ханы, несмѣ смыслью рѣчь сѣ рок, дѣл-
съннахъ въиссе, говорятъ о томъ, что въ нѣподвижномъ
оставающемсяъ върасѣбѣнѣ мѣстечкѣ сид.

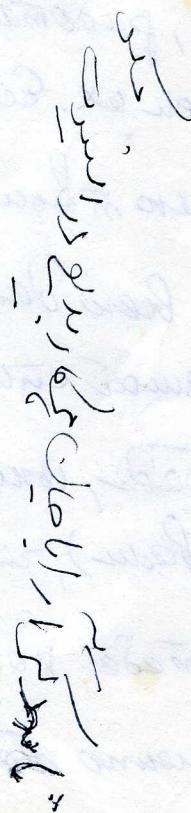
گل و شکوفه و ماده و سرمه و خیار

چرا خنده من؟

کروستنای افق ابر کمرک بر خیزیم
مرا به دور تریخ که کان در پرواز

مرا آنهم شکر و پرنده اآواز...

It never ne повторять их.

آفته دلکر کار مکونه، فراز باید خود را در حجه
در عده کم بیشتر داشتگار از زمان که با نامه می خوردان ساده‌ان کرد و آن بیشتره بعد از هر
مسافر بود و با گوچ پاسخ نوشت که ماید است بسکانند خواهند - در زمانی نهسته
رد، نتویت داشت که ران ایشان را باید مبتدا در سفر بخواهد. اینکه من هم دوستان ریون
و مشکو را چشم به نماید و از

چیزی نمود که زندگی سین دلگیری داشته باشد آنرا داشت
و زید روزی می بود.

در حجت خفت زمانی بر لان سکونه دارد.

یکفت خفت اگر من زمزمه می شوم.

هزار دیگر شنبه و خوشی می شوم.

خرت ایگو و گو سرخ اور سیاری نارد

دیواری نخست در تلاحد نزد.

و خنده خوبت زندگی من که نز سعی و سرو و دلخوشی بیشتری ندارم

و بیرون دلیل شنیده درسته می سازد و فرم باشید.

زندگانی

سلام پا نتویت کنن نسکن سکن
دیه هم قریب ران که مردی دریاست و توانی خذف و خود که امران می زند و می کند نه
بود ای خوشی می شد - دایمی در دید بر جنایت راسته دریا گرف و داشت
کمی راه